

היום נלמד בעזרת ה':

חגיגה דף כז

פתח (-הפסוק) במזבח וסיים בשולחן: "**הַמִּזְבֵּחַ** עֵץ שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת גְּבֵהַ וְאָרְבוּ שְׁתֵּי אַמּוֹת וּמִקְצֻעוֹתָיו לוֹ וְאָרְבוּ וְקִירְתָּיו עֵץ וַיִּדְבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֶחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה" מדוע? למדנו במשנה שהמזבח אינו טעון טבילה: לדעת רבי אליעזר משום שהוא כקרקע, ולדעת רבנן משום שהוא מצופה זהב.

אדרבא כיון דמצופים נינהו מיטמאו: כלומר הטעם שהביאו רבנן הוא סיבה לטמאות את המזבח ככלי מתכות בגלל ציפוי, ולא לטהר אותו?

רבנן לרבי אליעזר קאמרי: כלומר דברי רבנן במשנה אינם סיבה מדוע המזבח טהור, אלא מדוע לדעת רבי אליעזר המזבח היה אמור להיות טמא. דהיינו רבנן אומרים לו: מדוע אתה נצרך לטעם שהמזבח כקרקע – בגלל שהוא מצופה זהב והציפוי היה אמור לגרום לו טומאה, אבל -אומרים רבנן- הרי הציפוי בטל למזבח בגלל שהפסוק קרא למזבח 'עץ' ללמד שהוא נחשב ככלי עץ.

סלמנדרא = בעל חי הנברא מתוך אש הבושרת שבע שנים. הסך את גופו בדם סלמנדרא האש אינה שורפת אותו.

 הדרך עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

"מעשה בחסיד אחד שהיה מתייחד במקום אחד, והיה לומד בו במסכת חגיגה, והיה מהפך בה ומהדרה כמה פעמים עד שלמד אותה היטב והיתה שגורה בפיו וכו'. כיון שנפטר מן העולם היה בביתו לבדו ולא היה שום אדם יודע בפטירתו, באתה דמות אשה אחת ועמדה עליו והרימה קולה בבכי ומספד, ותרבה אנחתה וצעקתה עד אשר

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

נתקבצו ההמון. ותאמר להם, ספדו לחסיד הזה וקברוהו וכבדו את ארונו ותזכו לחיי העולם הבא, שזה כיבדני כל ימיו ולא הייתי לא עזובה ולא שכוחה. מיד נתקבצו כל הנשים וישבו עמה ועשו עליו מספד גדול ועצום, והאנשים התעסקו בתכריכו וכל צרכי קבורתו וקברו אותו בכבוד גדול, ואותה אשה בוכה וצועקת. אמרו לה, מה שמך? אמרה להם 'חגיגה' שמי. כיון שנקבר אותו חסיד נעלמה אותה אשה מן העין, מיד ידעו שמסכת חגיגה היתה, שנראית בצורת אשה ובאתה בשעת פטירתו לספוד לו ולבכותו ולקברו בכבוד, על שהיה שונה אותה תמיד ושקד ללמוד בה". (מגרת המאור)